

“Сам по себе си животът нищо не означава, цената зависи от неговата употреба.”

Жан-Жак Русо

Смисълът на живота е въпрос, който от векове вълнува човечеството. Жан-Жак Русо е философ, чието творчество е ориентирано именно към това – към природата, към живота, към първичното, към истината за съществуването на хората, техните взаимоотношения и действия.

Самият живот погледнат от биологична гледна точка е нещо естествено – раждаш се, живееш, умираш. Какво странно има в това? Но въпросът е защо? Защо нещо трябва да бъде започнато, като така или иначе някой ден то свършва. Защо хората казват, че животът е толкова ценен, щом не е вечен? А може би точно в това се крие неговият смисъл, неговото несъвършенство – в мистерията след края му.

Хората приемат живота си за даденост, за нещо, което ни е подарено. Вярваме в така наречената “съдба” и обвиняваме за всичко късмета си. Но самият начин на живот е отражение на съвестта. Решенията, които вземаме, са израз на нашата воля, която е породена от нашите ценности и морал. Така изграждаме своя собствен характер, който ни отделя от стадото, и по този начин всеки един човек е уникален и единствен по рода си. Още с пораждането на нашето съзнание, ни се предоставя избор – да се придържаме към общото или да се отделим от него, с надеждата да бъдем дори по различни и уникални, отколкото сме били досега. Това е причината да има така наречените “вечни” хора. Това са тези единици, които са грабели с огромни шепи от чудото, наречено живот, които са искали да разберат неговия смисъл, не са се примирявали със своята съдба, дори са вярвали, че те сами я определят, те сами са отговорни за действията си, за собственото си щастие и нещастие. Докато се помни и се говори за нещо, то никога не умира, то остава безсмъртно.

Всеки един човек има своите планове за бъдещето. Той си поставя цели, които желае да изпълни за определен период от време или се бори за тях до края на живота си. Той се стреми към своето развитие, към своята реализация. Независимо дали в семейството, кариерата или образованието си човекът желае да достигне до връхната точка в своето развитие, за да се почувства удовлетворен и щастлив.

Тогава за него животът има висока цена – когато той е успял.

Но по пътя към успеха в замяна на натрупаните знания и опит, хората често губят истинските показатели за цената на живота – своите ценности и морал, своята съвест. Ако ние не можем да живеем в мир със себе си, то тогава не можем да живеем в мир с цялата природа. За каква цена говорим тогава?!

Ако един живот е празен, монотонен той е безсмислен - не струва нищо. Когато го употребяваме правилно и извличаме максимална полза от него, едва тогава се говори за неговата цена. Защото цената се определя именно от резултатите от действията ни.

Джордж Карлин е казал “Животът се измерва не с броя на вдишванията, които правим, а с моментите които спират дъха ни!” – тази така актуална фраза, която, колкото и банална да е, остава истинска и запомняща се . Животът е кратък, непредсказуем, но това не пречи да усетим неговата сладост, щастието, което може да ни донесе. Цената му се измерва в щастие и красиви мигове.

Ние трябва да живеем за тези мигове, да ги търсим. Може да плачем, когато сме тъжни, да се смеем, когато сме щастливи, но никога не трябва да бъдем безразлични. Защото безразличието е самата празнота. А където има празнота, няма и цена, няма смисъл.

Нека да се оглеждаме за малките неща, които ни правят щастливи, да употребяваме живота си така, че усмивката да не слиза от лицето ни и разбира се да казваме по-често “обичам те” на хората, които го заслужават, защото нищо не допълва така добре щастието, както любовта. Обградени ли сме от щастие и любов, то животът няма цена – той е безценен!

За мен живота е безценен. Не може нещо, което е дадено по този висш начин да бъде определено с някаква цена. Той просто се разбира по различен начин. За всеки човек щастието и удовлетворението от живота му е различно. Едни се радват на монотонния семеен живот и са щастливи от него, за други щастието се състои в пътешествията, в усамотението. Не може да поставим цена на нещо, което се променя, а живота е една променлива величина.

Бояна Гоцева-Х^б клас